

מעוברת שנתגירה

1) תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עח עמוד א ו ב

אמר רבא: נכricht מעוברת שנתגירה - בנה אין צריך טבילה, אםאי אין צריך טבילה? וכי תימא מושם דרבי יצחק, دائم רבי יצחק: דבר תורה, רובו ומকפיד עליו - חוץ, רובו שאינו מוקפיד עליו - אין חוץ, והא אמר רב כהנא: לא שננו אלא רובו, אבל כלו - חוץ! שאני עבר, דהינו רבייתה.

2) Tos' יבמות דף עח עמוד א

אלא הא دائم רבא נכricht מעוברתכו' - וא"ת ומאי פריך מרבעה הא בהדייא אית ליה דעובר ירך אמו הוא בפ' כל האסוריין (תמורה ל') ובפרק שור שנגה את הפרה (ב"ק דף מו. ושם) دائم רהי היא וולדה נגחו היא וולדה נרבעו ואמר ר' יי' שרצו ליישב דברי רבא דהכא אפילו כרבי יוחנן.

3) תוספות מסכת סנהדרין דף סח עמוד ב

תיקשי לנו כל גרים היאך מטביליםו אותן לאו כיון דזכיותו וידיו באין כאחד שאני אבל אי קטן לית ליה זכיה מדאוריתא ודאי קשה היאך נתגירר ויל' כגון שנתגירה אמרו כשהיא מעוברת כדאמר'י בפרק העREL (יבמות דף עת. ושם) אשת עוזב וכוכבים מעוברת שנתגירה בנה אין צריך טבילה ואפשר השטא דאחרי כן יורש את אמו ..

4) ספר אבני מילואים סימן יג ס' ק"ד

ואיכא למדיק דהא קיל' בגר קטן שמטביליםו אותו על דעת ב"ד הגדיilo יכולין למוחות ע"ש בכתובות (דף י"א) ואם הורתו שלא בקדושה אינו אלא גר קטן שמטביליםו ע"ד ב"ד ואם הגדיilo יכול למוחות ואם הורתו בקדושה אינו יכול למוחות דהא ל' ישראל גמור ובזה ודאי צריך הבחנה לחבזון ולהבדיל בין ישראל לעמים, ואע"ג דרבא מותיב שם על הא دائم ר' יוסף הגדיilo יכולין למוחות כבר כתבו דקיל' קרב יוסף ואע"ג دائمי עלייה אבי ורבא לאו לאפלוגי עלי' אלא לבורי מותני דלא תיקשי ע"ש שיטה מקובצת:

ונראה דביבמאות (דף ע"ח) אלא הא دائم רבא נכricht מעוברת שנתגירה בנה אין צריך טבילה וכ"ת מושם דר' יצחק دائم ר' יי' דבר תורה רובי ומוקפיד עליו חוץ כו' שאני עבר דהינו רבייתי וע"ש, מבואר دائמי עובר לאו רץ אמרו א"כ הא דעתה לו טבילה دائمי הינו מושם דלאו חיצחה היא דהינו רבייתי וא"כ שהגדיל יכול למוחות כיון دائمי גור רך עפ"י טבילה עצמה שטבלו ב"ד אבל אי נימא עובר ירך אמו א"כ העובר אין צריך טבילה כלל וליכא תורה גירות בעובר רק באמו, ובתוס' שם ד"ה אלא הא دائم רבא וא"ת Mai פרי מרבא הא בהדי' איתא דעתך עורך ירך אמו בפ' כל האסוריין (דף ל') ובשור שנגה את הפרה (דף מ"ז) כו' ואומר ר' יי' שרצו לישב דברי רבא דהכא אפי' לר' יוחנן ע"ש וכיון דסובר רבא עובר ירך אמו אינו יכול למוחות משהגדיל וק"ל עם"ש בס' ד' סק"ב:

5) עורך השולחן יורה דעת הלכות גרים סימן ריש סעיף יא

אמרין ביבמות [ע"ח א] כויתית מעוברת שנתגירה בנה א"צ טבילה ומבואר מסוגית הש"ס שם دائמיין עובר ירך אמו הוא א"צ טעם כלל ליה דהרי הוא חלק ממשו ואמו עובר לאו ירך אמו והוא כנוף בפ"ע וא"כ צריך לחשוב כלו גם הוא טבל והרי גוף האם הוה חיצחה ואמרין שם דלכן לא הוה חיצחה ממשו דהינו רבייתה כלומר דכן דרך גידולו ולא הוה חיצחה וראיתי לאחד מהגדוליים שכותב דהבר' צריכים לידע שעוברת [דגמ' ר'] ואני אומר שא"כ שהרי רבותינו בעלי התנוס' פסקו בב"ק [מ"ז א ד"ה Mai טעמא] דעתך ירך אמו הוא ע"ש ולפי מה שבארנו בס' רס"ז סעיף פ"ה גם הרמב"ם והטור ס"ל כן ע"ש וא"כ אין שיק בזה כלל לומר שצרכיכם היב"ד לידע מזה וכשהגדיל אינו יכול למוחות:

6) בית יוסף חושן משפט סימן לג אות יא ד"ה הגרים אין

ולישנא הכי דיקיך דגרא שנתגיר רקטן שנולד דמי אלמא הורתו ולידתו שלא בקדושה אבל אם לידת שנייהם בקדושה אף על פי שהורותם שלא בקדושה הרי הון אחיהם מן האם ופסולים מדורבן ואפשר דכיון עדות בבית דין מסורה כל שאין הורת שנייהם ולידתם בקדושה כשרים הם ולישנא דעתגiry שיק אפילו נתגירה אמרו כשהיאתה מעוברת וצ"ע:

7) ש"ך חושן משפט סימן לג ס'ק ז

דגר שנתגיאר בקטן שנולד דמי - כתוב בשם "ע [סקילט], בבי' נסתפק כשהורתן שלא בקדושה וכו', עד, ובד"מ הביאו וכותב עלייו, דבעין ג' כשותיה לידתו שלא בקדושה, עכ"ל סמ"ע, ז"ל ד"מ [סעיף ל"ד], ובפירוש ר"ש סוף מסכת שביעית מוכח בהדי"א דלשון נתגיארו לא ממשו אלא בגין שהיתה לידתו שלא בקדושה, עכ"ל ומביאו הב"ח [שם]. ולידי' בלבד לה"ה ליכא ספיקא כלל, דכיון דאמרין [ביבמות] בפרק נושאין על האנושה [סוף דף צ"ז] ובריר"ף [ל"ב ע"א מדפי הרי"ף] והרא"ש שם [פי"א סי' ב'], היהנה הורתן שלא בקדושה ולידתנו בקדושה חייבין כרת משום אשת אח, וכ"כ הרמב"ס פ"ד מהל' איסורי באיה [הו"ד], והוא פשוט ומוסכם מכל הפסיקים וכמו שנטבאר בירורה דעה סימן רס"ט סעיף ד', א"כ פשיטה דפסולים להיעד כיון דפסולים מדאוריתא. ומאי דאמרין (בפ"ד) [בפ"ב] דיבמות [כ"ב ע"א] עדות לבית דין מסורה, היינו בפסולי דרבנן, וזה ברורו:

8) ספר דבר אברהם - חלק ג - סימן ז

טו) עוד בסוגיא דבכורות הנ"ל דمبואר במתניתין מ"ז. בנתגיארה מעוברת ונשתחררה מעוברתธนา בכור לכהן, וק"ל לפיש"כ הרמב"ן בחרי' ליבמות (מ"ז ע"ב ד"ה נתרפא) דהה דאמרין לקמן (ע"ח ע"ב) מעוברת שנתגיארהธนา אין צורך טבילה וגירות ומילה לשם גירות צריך אח"כ. אמאי היו בכור לכהן והרי עדין נカリ הוא בלבדתו ומיא אيكا חיובא בילדת נカリ, ודוחק לומר דמתניתיןertia כמו"ד עובר ירך אמו וא"כ תו גירות ומצתתי שכבר עמד ע"ז בספר קרון אורחה ליבמות שם, וכן הקשו על הרמב"ן מיבמות (צ"ז ע"ב) היהנה הורתן שלא בקדושה ולידתנו בקדושהכו', חייבין משום אשת אח, ואמנם צריך גירות מי חיב משום אשת אח והרי בקטן שנולד דמי ואינו אחיו, ודוחק לומר דאיתא כמו"ד עובר ירך אמו וא"כ גירות עוד. ולולא דמסתפינא זהה אמינה לישבו של הרמב"ן מילתא חדתא, דחלק הولد דרבינו במעי נカリ (לפניהם גרותה) היו נカリ והחלק ממנו דרבינו במעי יהודית (אחר גרותה) היו יהודי, ונכריות יהודות מעורבין בו דוגמת חצי עבד וחצי בן חורין, ולכן חלק הנכריות שבו צריכים גירות ומשום חלק היהדות שבו חייב משום אשת אח ובחותמת שלעים, ומהזה יצא לנו נ"מ לדינא לעניין זמן מילתו, דלמאן דסביר דאיינו צריך גירות הוא נימול לשמנונה מכל ישראל ולהרמב"ן צריך גירות ומילתו היא מילת גירות נימול ליום א', אבל לדברינו דלהרמב"ן נמי יש בו חלק היהדות לדידי' נמי ימול לשמנונה משום חלק זה שבו, וצ"ע.